

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Písemná stížnost obsahuje dvě námitky: a) že právo výhradních kutisk zúčastněné strany zaniklo nečinností výhradného kutěře a že následkem toho kutacímu oprávnění st-lovu nestojí v cestě starší oprávnění hornické, a b) že majitel starších oprávnění jest osoba nezvěstná a vůbec fingovaná, že tedy výhradná kutiska nemají právního subjektu, neexistují po právu a nemohou tedy překážeti kutacím právům st-lovým.

Zástupce stížnosti zdůraznil při veř. ústním líčení předem tuto druhou námitku, i bylo se nss-u také touto námitkou na prvním místě zabývat. Z obsahu instančního opravného prostředku jest patrné, že dnešní st-1 v řízení správním namítal toliko, že nemohl zjistiti bydliště zúčastněné strany, vyličiv, jaké kroky za účelem tohoto zjištění bezvýsledně podnikl. Námitka, že starší kutěř jest nezvěstný, a že je to vůbec osoba fingovaná, v opravném prostředku instančním obsažena není, a jest tedy námitka tohoto obsahu teprve ve stížnosti na nss vznesená dle § 5 a 6 zák. o ss nepřípustná, k čemuž jest jen podotknouti, že pouhá nezvěstnost staršího kutěře sama o sobě nemůže míti na existenci jeho práv žádného vlivu, a jest tedy pro posouzení dnešního sporu právně bezvýznamná. Nebylo-li však v řízení správním namítáno, že osoba staršího výhradného kutěře jest fingovaná, nelze uznati za vadu řízení, jestliže úřad v tom směru šetření nekonal, a to tím méně, ježto dle stavu spisů neměl příčiny o existenci staršího výhradného kutěře, t. j. nabyvatele výhradních kutisk v době nabytí tohoto oprávnění — a jen to by mohlo padati na váhu — pochybovati, a neměl podnětu zvláště ji zjišťovati.

Druhá námitka stížnosti má ten obsah, že starší výhradná kutiska zanikla nečinností výhradného kutěře. Dle předpisů horního práva zanikají výhradná kutiska jednak zánikem kutacího povolení, na němž výhradné kutisko se zakládá, jednak zanikají vzdáním se nebo úředním odnětím výhradného kutiska samého. Jinakých důvodů zániku výhradních kutisk horní zákon nezná. Zejména není důvodem zániku nečinnost kutěřova sama o sobě (a to ani při všeobecném kutacím povolení ani při výhradních kutbách), naopak může nečinnost kutěřova býti jen důvodem k úřednímu odnětí horního oprávnění, jak z ustanovení §§ 178, 241, 242 a 251 hor. zák. vyplývá. Nečinnost kutěřova nepůsobí tedy nikdy ipso facto zánik práv kutěřských, naopak k zániku tomu jest třeba ještě zvláštního úředního aktu.

Stížnost však opírá se právě jen o tvrzenou nečinnost kutěřovu a neuplatňuje, že došlo k úřednímu odnětí práva jeho, ani že se kutěř práva svého vzdal. Ale pak byl žal. úřad v právu, jestliže v existenci staršího výhradného kutiska viděl překážku platného vzniku kutacích práv st-lových, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6618.

Horní právo. — Bratrské pokladny: Spolumajitel hor neručí solidárně za příspěvky k Ústřednímu zaopatřovacímu fondu bratrských pokladen, kteréžto příspěvky byly předepsány nájemci.

(Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.537).

Prejudikatura: Boh. 6184/26 adm.

Věc: Alois J. v P. proti zemské správě politické v Praze stran příspěvků k ústřednímu zaopatřovacímu fondu bratrských pokladen.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Praze předepsal výměrem ze 16. února 1925 st-li jako spolumajiteli dolu v M. za příspěvk. období 1921/II až 1923/II příspěvky k úhradě mimořádných přídatků k zaopatř. platům podle zák. z 29. října 1919 č. 608 Sb. úhrnem Kč 14.785·19 s úroky. K výměru tomu připojena doložka: »Tento výměr vydává se Vám jakožto spoluvlastníku dolu dle § 187 o. h. z., dle něhož ručíte solidárně za zaplacení celého předepsaného nedoplatku.«

Odpor, jež st-l proti výměru tomu podal, a v němž namítal, že horní oprávnění, jehož jest spolumajitelem, nejsou propůjčené míry doloové, nýbrž pouhá výhradná kutiska, a v němž dovozoval, že § 187 hor. zák. se na podniky kutěřské nevztahuje, takže nelze z něho dovozovati, že by všichni spolumajitelé kutěřského podniku ručili solidárně za nedoplatky na podniku tom vážnoucí, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím, při čemž připustil sice, že jde v daném případě o pouhý podnik kutěřský, současně však vyslovil, že i v takovémto případě spolumajitelé ručí za nedoplatky ke jmenovanému fondu, a to jednak proto, že § 187 hor. zák. vztahuje se i na podniky kutěřské, jednak podle analogie § 77 zák. o přímých daních osobních.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss: — — —

Stížnosti bylo dáti za pravdu, pokud dovozuje, že neprávem byl st-li uložen solidární závazek zaplatiti i za ostatní spolumajitele nedoplatky na společném podniku kutěřském vážnoucí. Nss vyslovil již v nál. Boh. 6184/26 adm. právní názor, že majitel (podnikatel) hor neručí již podle § 187 odst. 1. hor. zák. za příspěvky k Ústř. zaopatř. fondu bratr. pokladen, které byly podle zák. z 29. října 1919 č. 608 Sb. předepsány pachtýři. Při názoru tomto nss setrval. Poněvadž pak podle II. odst. § 187 hor. zák. totéž, co ustanoveno v odst. I. tohoto předpisu o majiteli hor jako propachtovateli, platí také o spolumajitelích společného díla, sluší důsledně uznati, že z cit. zák. ustanovení nedá se odvoditi ani solidární ručení spolumajitelů za příspěvky ke jmenovanému fondu. Ježto tedy z cit. zák. předpisu nedá se vůbec odvoditi solidární závazek spolumajitelů horních děl, nemusil se nss již zabývati otázkou, zdali ustanovení toto, — kdyby mělo obsah takový, jaký mu žal. úřad mylně přikládá — vztahovalo by se nejen na spoluvlastníky propůjčených měř dolových, nýbrž i na spolumajitele výhradných kutisk.

Žal. úřad opřel ovšem rozhodnutí své o solidárním ručení st-lovu za uvedené příspěvky také o ustanovení § 77 zák. o přímých daních osobních, o němž má za to, že ho lze analogicky použiti i na daný případ. Leč i v tomto směru vyslovil nss názor opačný již v nál. shora cit. a také na tomto názoru setrval.

Č. 6619.

Spolkové právo. — Administrativní řízení. —
Řízení před nss-em: Jsou bývalí funkcionáři spolku pravoplatně